

го склони на Идолопоклонството, и като го виде непреклоненъ, тога го съблекоха голъ и заповѣда на четири войни да го биятъ съ бичове (къмшицы), на когото отъ тѣлото течеше кръвъ като рѣка. Послѣ повѣле та го закачиха на дърво и го стъргаха со желѣзны куки, да му тріятъ ранитѣ съ вълнены парцалы, а тѣлото му да горѣтъ съсъ запалены свѣщы. И подиръ тези мъжки рече му князьо: или нашъ бѣди да та пусна, или Христовъ бѣди да та погубе, и ако щешъ да та оставе два три дена да ся размыслишь, а святыи Мина рече: Христовъ сѣмъ толко години и Христовъ ще бѣдѣ, за туй не ми треба и да ся отричамъ, и вашите идолы непочитамъ. Тога князьо ся разгнѣви и заповѣда да го влекѣтъ по желѣзны куки и гвоздеи, а други да го биятъ съ оловены прѣчки. Тога единъ отъ войните рече: О князю! не ся труди вещь, но заповѣдай да го погубятъ: защото ты знаешъ че Христіанете отъ мъжки не зематъ. Тога князѣа издаде послѣдната му пресудѣ така: Запувѣдвамъ да ся посѣче Мина войнъ, който е падналъ въ Христіанско нечестіе и тѣлото му да ся изгори, защото потѣпка царското повелѣніе и нерачи да ся поклони на Боговете. — И войните извадиха святаго Мина отвънъ града и го посѣкоха и тѣло-то му изгориха: но